

De Muizenval

Een sprookjestoneelstuk
met Jan Klaassen en Katrijn

Makoenders

Wouter van Schie
© 2006

Rollen

Jan Klaassen

Katrijn

Buurvrouw

Richard

Natasja

Politieagent(e)

Muis (m/v)

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de auteur/uitgever worden vermenigvuldigd. Opvoeringen waarvoor deze tekst wordt gebruikt dienen - in verband met verschuldigde uitvoeringsrechten - vooraf te worden gemeld aan Makoenders/Wouter van Schie, bij voorkeur via e-mail.

Voor meer informatie, e-mailadres en overige contactgegevens van Makoenders, zie www.makoenders.nl.

(decor: tegen de achterwand aan zien we rechts een deur, die leidt naar binnen, de woning van Jan en Katrijn. In het midden staat een poppenkast, waar het beginstukje (en later de slotscene) zich afspeelt. In de poppenkast zien we dezelfde deur een beetje aan de rechterkant, in het klein. Links vóór kan eventueel een boom of struik staan, maar zeker een bankje.)

*(Gordijntje van de **poppenkast** opent, we zien de pop Katrijn die heen en weer loopt)*

KATRIJN: Jan! ...Jan! Waar zit je?! ...Jan! ...D'r is werk te doen! Het huis moet schoongemaakt! ...Ik heb alle boodschappen al gedaan... ...Kom eens hier! *(pop muis komt op)* O, daar ben je eindelijk... Waaaah! Help! ...Een muis! Wat een grote muis! Wat een grote! ...Help! Wegwezen! *(Katrijn rent weg)*

MUIS: Piep! Ik geloof dat ze met me wil spelen! Piep! ...Tikkertje of zo! ...Piep! Ik kom je achterna! Ik zal je pakken, haha! *(muis rent weg, achter Katrijn aan)*

JAN *(pop Jan op)*: Katrijn, hier ben ik al! Hallo! *(kijkt om zich heen)* Hé, ik zie niemand... Ja, in de zaal... Dat wel... Hallo allemaal! *(zwaait naar de zaal)* ...Katrijntjelief...! Hondpoepie van me...! Waar ben je nou? *(voor zichzelf)* Ik heb d'r toch horen roepen...? ...Nou, eigenlijk ben ik wel blij dat ze er niet is. Als ze mij ziet moet ik altijd meteen aan het werk: het huis aanvegen, afwassen... O, wat het ik het toch zwaar.... Nou, ik ga haar maar eens zoeken... *(af)*

*(Muis (nu als mens) komt op het **grote toneel** op, met een stuk kaas in zijn handen, hij eet ervan)*

MUIS: Mmm, als de kat van huis is, dansen de muizen op tafel... Mmmm... ...wat is dat toch lekker, een stukkie kaas... Piep! ...Ik ben d'r zo gek op...! Denken die mensen dat het veilig in de koelkast ligt... haha! Mmmm... Smaakt goed, zeg... Ik heb het maar goed hier bij de familie Klaassen...

JAN *(op, pop in de **poppenkast**)*: Zo muis, betrapt! ...Hoe kom jij aan dat stuk kaas?!

MUIS: Wat denk je?

JAN: Ik weet zeker dat je dat uit de koelkast hebt gepikt!

MUIS: Waarom vraag je het dan?

JAN: Wat?

MUIS: Waarom vraag je dan of ik het uit de koelkast heb gehaald? Als je dat toch wel weet!

JAN: Niet zo bijdehand, muis! Je hebt maar kleine hersens, dus je moet je niet slimmer voor doen dan je bent.

MUIS: Ay ay, kapitein!

JAN: Hè? ...Ben jij matroos op een boot?

MUIS: Nee. Ik niet. Hoezo?

JAN: Omdat je mij 'kapitein' noemt...

MUIS: O.

JAN: Geef de rest van die kaas nou maar terug!

MUIS: Eh... Ik heb er aan gezeten met mijn tanden...

JAN: O ja... o ja... Eh... Laat dan maar... Eet het dan maar op, apekop!

MUIS: Muis, Jan! Ik ben een muis! ...Altijd uit eten en nimmer thuis...Hahaha! ...Piep!

JAN: Jaja, dat weet ik wel, piepertje... Zeg, maar ik vind het tóch niet goed dat jij zo maar onze kaas opeet. ...Als Katrijn erachter komt...

MUIS: Dan slaat ze je met d'r blote handen op je achterste! Piep! *(doet het voor)*

JAN: Precies! En daar zit ik niet op te wachten. ...Geef m'n kaas terug! ...En snel!

MUIS: Ik pieper er niet over!

JAN: Je moet! Nu! ...Geef terug!

MUIS: Nee! Dan zul je eerst uit de kast moeten komen om mij te pakken. Ik geef me niet zo maar over... *(Jan verdwijnt uit de poppenkast)* Haha! Die Jan Klaassen toch! Denkt dat hij zo maar even een grote muis kan pakken...! *(Jan komt nu als mens op het grote toneel op, en grijpt de muis)*

JAN: Kip, ik heb je!

MUIS: Kip? ...Scheld me niet uit! Ik ben een muis! Piep!

JAN: 't Is al goed. ...Geef die kaas nou maar gauw terug! *(het kleine stukje dat nog over is, geeft de muis terug)* ...Is dat alles wat over is...? Vreetzak! ...En nou wegwezen, piepkreng!

MUIS: Ik ga al... Maar dan vertel ik je niet dat ik toen ik uit het bos over het veld kroop... *(gaat af)*

JAN: Ho! ...Terugkomen, irritant beest! *(rent naar hem toe en grijpt hem in de kraag, en brengt hem weer op toneel)* Wat ga jij me niet vertellen?

MUIS: Dat zeg ik dus niet!

JAN: *(kijkt achterom of hij Katrijn ziet komen, geeft de muis dan het laatste stukje kaas, muis werkt het meteen naar binnen)* Zo, en nu: vertel! Vertel op! ...Wat heb je gezien?

MUIS: *(geheimzinnig)* Niet wat... .. maar wie...! Piep!

JAN: Spreek je altijd geheimtaal, of ben je gewoon een moeilijke muis? Kom op! Voor de draad ermee! ...En anders piep je straks wel heel anders... *(dreigt een beetje)*

MUIS: Niet slaan, niet slaan! ...Piep! Piep!...Goed, goed, goed... Toen ik in het bos klaar was met eten zoeken en vandaaruit het veld opliep...

JAN: Hé... Ben jij eigenlijk een bosmuis of een veldmuis?

MUIS: Eigenlijk geen van beide.

JAN: Wat ben je dan wel?

MUIS: Ik ben een huismuis! ...Piep!

JAN: Goed. Nou ja, eigenlijk niet goed... Maar ga verder...

MUIS: *(neemt zijn tijd ervoor)* Enfin, ik zag daar dus iemand lopen. Hij kwam...

JAN: ...Kom op, muis! Vertel het nou!

MUIS: Nou, hou je mond dan! Enfin..., ik zag daar dus een of andere man die ik niet ken en ook een vrouw die ik niet ken... Ze liepen uit het bos over het veld zo'n beetje deze kant op...

JAN: En toen...?

MUIS: Toen niks... Piep! Dat was het...

JAN: Is dat alles? En daarvoor geef ik je nou een stukje kaas...?

MUIS: Het was erg lekkere kaas... Bedankt, Jan. ...En ik zou zeggen, pas maar een beetje op voor die vreemdelingen...

JAN: Welnee, dat zal toch niet nodig zijn...? Bij mij is iedereen van harte welkom!

MUIS: ...Dat is fijn, Jan. ...Dus ik kan nog wel even een blik in de koelkast werpen...?

JAN: Wegwezen, muis! *(muis af, Katrijn komt van andere kant juist op, met bezem in de hand)*

KATRIJN: Getver! Jan! ...Die muis! ...Pak hem bij zijn staart! Slinger hem in de rondte, en gooi hem een eind weg!

JAN: Katrijntjelief, kuikentje, kalm nou... Zo erg is het toch niet... Jij maakt van een muis een olifant... Zo'n klein beestje heeft ook recht op een menswaardig, eh... muiswaardig bestaan.

KATRIJN: *(tegen publiek, ze zucht)* Kijk, mensen, dit is nou mijn man. Met hem ben ik al bijna 25 jaar getrouwd. Het is best een goeie vent, maar o, o, wat kan hij zich slapjes opstellen... *(voelt aan Jans bovenarm en zucht)* ...Tja... Morgen hebben we feest, dan vieren we onze bruiloft. De hele familie komt naar ons toe, het huis staat vol met lekkere hapjes... *(nu boos)* ...en daar kunnen we dus geen muizen bij gebruiken! ...Jan! Doe d'r wat an!

JAN: Hoe bedoel je, caviaatje van me? Waaraan?

KATRIJN: Aan die muis! Weg ermee!

JAN: Hij is nou toch weg...

KATRIJN: Maar hij komt toch weer terug, Jan! Snap dat nou... Je kent het spreekwoord toch? 'Een muis komt altijd terug naar je huis...'

JAN: Nooit van gehoord, eigenlijk... Maar goed... Je hebt wel gelijk, Katrijn... We moeten er wat aan doen. Ik heb een idee... Wacht even... *(gaat af en komt direct terug met een muizenval in zijn handen)* Kijk, dit is de oplossing...

KATRIJN: O, o... ..Denk nou eens na Jan... Gebruik die hersens nou eens, voor het eerst in 25 jaar...

JAN: Oké. ...Nou, kijk... Ik leg een stukje kaas in deze muizenval, de muis komt eraan, hij kruipt in de val, en bammes! Hij knalt weer dicht. Zit-ie gevangen en kan hij geen kant meer op! Haha! *(hij doet het met zijn eigen vinger voor)* ...Au! Jeetje! Au, dat doet pijn!

KATRIJN: *(kijkt er vernietigend bij naar Jan)* Heel goed, Jan, heel goed...

JAN: *(trots)* Ja, ik ben wel een beetje slim...

KATRIJN: Inderdaad, Jan. Een beetje...

JAN: Hoe bedoel je?

KATRIJN: Denk nou eens na, Jan... Hoe groot is de muizenval... en hoe groot is die muis...?

JAN: Eh... Eh... Ik snap niet wat je bedoelt... *(ineens valt het kwartje)* O...! Verrek! ...Goed, koalabeertje van me, ik ga al aan het werk... *(Jan toneel af, Katrijn de deur door naar binnen, Richard en Natasja op, beiden zichtbaar verkleed, hij met grote snor, zij met grote blonde pruik)*

RICHARD: Zo, 'ns kijken, waar wij hier zijn terechtgekomen... En wat wij hier aan geld kunnen verdienen... En ik heb trek... Haha! P... *(houdt zich in, doet snel zijn hand voor zijn mond)*

NATASJA: *(gilletje)* O, geld! Geld! Ja, dat heb ik graag! En mijn maag knort ook... P... *(houdt zich in, doet snel haar hand voor haar mond)*

RICHARD: Ik ook, liefje, ik ook! Geld én eten..., daar heb ik nooit genoeg van...!

NATASJA: *(zeurend)* Ik heb honger, Richard...

RICHARD: Jaja, dat zeg ik, mijn maag knort ook... Eens kijken of we hier iets kunnen regelen... Is er eigenlijk wel iemand thuis, of kunnen we zo inbr... *(Jan op, met lange latten, een grote veer, een metalen klem, hamer, spijkers, zaag)*

JAN: Goedemiddag!

RICHARD: *(glad)* O, hallo daar! Goedemiddag! ...Mag ik mij even voorstellen... Ik ben monsieur Richard...

JAN: Aangenaam. Klaassen, Jan...

RICHARD: Prettig kennis te maken, meneer Klaassen-Jan... Een mooie naam...

JAN: Nee, het is Jan Klaassen, andersom...

RICHARD: Ook goed, meneer Jan Klaassen-andersom...

JAN: Ne, gewoon Jan Klaassen...

RICHARD: Goed... ..Kijk, en dit is mijn vriendin, mejuffrouw...

NATASJA: Natasja...!

JAN: *(onder de indruk van de prachtige verschijning van deze jongedame)* Ook... een goede... eh... eh... hallo... Ik ben eh... Jan... eh... ..Klaassen

NATASJA: ...middag... Dus u bent Jan-eh-Klaassen, wat leuk...

JAN: Waarmee kan ik u van dienst zijn... U ziet, ik moet aan het werk... We hebben last van... ..muizen...

RICHARD: *(schrikt een beetje)* Hmm. ik zie het... Dan heeft u zeker heel wat lekkers in huis...?

JAN: Jaja, het hele huis ligt vol met heerlijke hapjes en zo...

RICHARD en NATASJA *(kreunen genietend)* Hmmm, wat fijn... voor u... P... *(houden meteen de hand voor hun mond)*

JAN: Het is morgen namelijk groot feest, want dan ben ik 25 jaar getrouwd... O ja, mijn vrouw ook... Ik bedoel, ik ben getrouwd met mijn vrouw, Katrijn...

NATASJA: O, juist ja... Wat leuk voor u! Getrouwd zijn lijkt me geweldig, hè Richard... (*Richard haalt zijn schouders op*)

JAN: (*droog*) Och ja, 't is wel grappig... Maar, kan ik u ergens mee helpen...?

RICHARD: Jazeker! Ik heb iets moois voor u!

JAN: Voor mij?

RICHARD: Ja. Voor u! Iets heel speciaals... Maar eh... (*gebaart met hand op buik, Natasja doet hetzelfde*)

JAN: O, neemt u mij niet kwalijk! ...Kan ik u iets te drinken aanbieden?

NATASJA: Ja, graag... Mag het een glaasje melk zijn...?

RICHARD: (*wrijft weer op buik*)

JAN: Dat kan... Koekje erbij? (*Richard en Natasja knikken heftig van 'ja'; Jan gaat de deur door naar binnen*)

RICHARD: (*beetje boos*) Wil jij alsjeblieft niet zo aardig doen tegen deze meneer!

NATASJA: Maar ik vind hem leuk!

RICHARD: Natasja, je bent mijn vriendin!

NATASJA: Jawel, maar ik vind hém ook leuk... En we zijn tenslotte nog steeds niet getrouwd... ...Maar ik vind jou nog veel leuker, hoor... (*schurkt tegen Richard op*)

RICHARD: Dan is het goed, moppie... (*Jan op, met blad, met twee glazen melk en koektrommel*)

JAN: Alstu... (*Richard en Natasja pakken snel ieder een glas, drinken het achter elkaar op, openen zelf de koektrommel en eten snel een paar koekjes achter elkaar op*) ...blijft...

NATASJA: Dank u! ...Wat bent u... (*smikkelt het laatste hapje weg*) ...aardig...

RICHARD: Natasja, hou je in!

NATASJA: Ik vind het gewoon een aardige man...!

JAN: Dank u! ...Maar eh, wat had u nou precies in de aanbieding? (*buurvrouw op*)

BUUF: Hallo Jan... (*leugenachtig, alsof ze dat nog niet wist*) Hé..., heb je bezoek? (*is direct onder de indruk van Richard*) O, dag meneer (*schudt lang zijn hand, met grote glimlach*) Ik ben mevrouw Jansen, de buurvrouw...

RICHARD: Mijn naam is monsieur Richard...

BUUF: Mesjeu Riesjaar.. Wat een fraaie naam... Aangenaam... Eh...

Aangenaam kennis te maken... (*wendt zich met afkeurende blik tot Natasja, geeft die snel en hand en keert zich daarna weer met grote glimlach tot Richard*)

...Waar komt u vandaan?

RICHARD: Dat wilde ik net vertellen. Het zit zo... Ik verkoop kastelen...

JAN: Kastelen?

BUUF: Echte of neppe, speelgoed?

RICHARD: Ik..., eh... wij... verkopen heuse kastelen, waar je in kan wonen... (*op dit moment komt Katrijn in de deuropening staan, de anderen zien haar nog niet*)

...Kastelen uit Frankrijk. ...In Frankrijk. Dat doen wij al jáááren... Al bijna 25 jaar! Jaja, "al zo'n 25 jaar - koop je je kasteel bij monsieur Richárd". ...En daarom willen wij een feest organiseren... Een hele grote party met mensen uit allerlei landen van Europa bij elkaar... Dat feest willen we houden in Frankrijk... Daarom reis ik..., reizen wij... alle landen af om eerst onze kastelen te verkopen. Dan woont iedereen die mee wil doen met ons plan straks in een kasteel in Frankrijk, en wordt het daar één groot feest. Later verkoop je dat kasteel zelf heel makkelijk weer door aan iemand anders, voor veel meer geld natuurlijk. ...Zo word je rijk, in Frank-rijk! Haha!

JAN: Goh, het lijkt me wel wat... (*ziet nu Katrijn staan*) ...Katrijn, hoor je dat? We gaan een kasteeltje kopen in het buitenland. Dan kunnen we daar gaan wonen...

RICHARD: ...Maar natuurlijk kunt u er ook blijven wonen...

JAN: ...of we verkopen het weer... Ik heb er wel zin in, zo'n groot feest erbij... Jottem! En wie weet, kunnen we er later ons feest geven als we vijftig jaar zijn getrouwd, dat is over... over... *(rekent zichtbaar met moeite)* ...heel wat jaren...

KATRIJN: Ga nou maar verder met die muizenval, Jan. Die moet eerst klaar. ...Daarna ga ik wel eens nadenken of ik ook zo'n kasteel wil. ...We wonen hier toch prima zo?

RICHARD: Met uw woning is niks mis, mevrouwtje...

JAN: Nee hoor, Katrijntje, kippetje van me..., we wonen hier heel fijn...

KATRIJN: Nou dan! Aan het werk, Jan! *(alleen tegen Jan)* ...Ik vertrouw het niet helemaal...

JAN: Het zijn toch hele aardige mensen...? Moet je die Natasja zien, daar is toch niks mis mee...?

KATRIJN: Jan! Je moest je schamen!

RICHARD: Mag ik meneer en mevrouw, en... *(veel aandacht voor de buurvrouw)* ...ook u, mevrouw, erop wijzen dat de kastelen in Frankrijk op dit moment allemaal in de aanbieding zijn? Ze zijn werkelijk bijzonder goedkoop...

BUUF: O ja? Wat interessant... Hoe komt dat eigenlijk?

RICHARD: Hoe dat komt..., hoe dat komt... Eh... Dat komt zo: ze maken daar in Frankrijk zo'n beetje allemaal ruzie met elkaar... Niemand wil er meer wonen... Iedereen verlaat zijn kasteel en wil het verkopen... U heeft werkelijk een unieke kans... Wanneer u mij... eh... ons... een kleine aanbetaling doet, dan kunnen wij ervoor zorgen dat u bovenaan de lijst komt te staan, en dan heeft u de eerste keus... Kijk! *(haalt boek met foto's van kastelen uit zijn binnenzak tevoorschijn, vouwt het open en laat het aan Buuf zien, ook Jan kijkt met belangstelling, maar Katrijn houdt zich afzijdig.)*

BUUF: O, wat mooi..., wat ontzettend mooi... Eh... Doet u... ..eh... ..die maar... Prachtig... *(nog steeds helemaal onder de indruk van Richard)*

JAN: Het zijn aardige gebouwtjes, meneer Richard *(kijkt naar Natasja)* Heel fraai vormgegeven... Tja, ik ben als trompetter in het leger van de prins vroeger al eens in Parijs geweest. Ik heb toen op de Eiffeltoren gestaan, en zag in de verte die kastelen allemaal liggen... Mmm..., ja, ik zie het helemaal zitten... *(kijkt naar Katrijn)* ...Maar nu moet u mij excuseren, ik moet aan het werk! *(gaat aan het werk)*

KATRIJN: Ik ook. Tot ziens! Veel succes met de verkoop van uw kastelen!

BUUF: Nou, maar ik doe mee, hoor... Loopt u even mee naar hiernaast, dan haal ik het geld op... Hoeveel precies?

RICHARD: Twintig..., eh dertig euro, o nee die van u is veertig euro in de aanbetaling mevrouw...

BUUF: Dat is niet goedkoop, meneer Richard...

RICHARD: Kwaliteit kent zijn prijs, mevrouw! ...Ik loop met u mee... *(tegen Jan)* Tot ziens meneer! We komen binnenkort weer, voor als u zich nog bedenkt en tóch een mooi kasteel wil kopen... *(Richard en Buuf rechts af, Natasja staat nog even naar de hard werkende Jan te lonken, en hij naar haar; stem Richard van achter de coulissen)* ...Natasja!

NATASJA: Ik kom eraan! ...Dag meneer Jan...!

JAN: Dag juffrouw Natasja... Kom nog eens langs! *(pakt een spijker en kijkt haar na, slaat zich nu keihard op de duim)* Jouks! Au! Katrijn! Help! Au! *(Natasja komt even terug, ziet Katrijn uit huis komen, en trekt zich dan toch maar terug.)*

RICHARD: *(vanachter de coulissen)* Natasja! Waar blijf je nou...?!

NATASJA: Ik kom al! *(af)*

KATRIJN: Wat is er gebeurd Jan? Hebben ze je in elkaar geslagen?

JAN: Nee, veel erger... Dat heb ik zelf gedaan...

KATRIJN: Wat? Hoezo dan?

JAN: Ik heb met...

KATRIJN: de hamer op je duim geslagen... O, o... En je had ook al pijn aan je andere hand... Het is weer zover... O, o, o... Let dan ook een beetje op... *(loopt weer richting de deur om naar binnen te gaan)* Ik haal wel een pleister...
JAN: Maar dat deed ik... Ik lette heel goed op... *(Katrijn is nu naar binnen, hij kijkt in de richting waar Natasja wegliep)* ...maar niet op mijn duim... *(werkt door; Katrijn weer op grote pleister)*
KATRIJN: Kijk Jan, kom maar... *(doet hem met zorg en liefde de pleister op)*
JAN: Dank je wel, doktertje van me... Wat hou ik toch van je..., en dat al 25 jaar...

AGENT: *(op)* Hallo! Dag Jan! Dag Katrijn!
JAN: Dag agent!
KATRIJN: Hallo, agent!
AGENT: Stoor ik jullie...?
JAN: Nee hoor! *(olijk)* Kom je me ophalen, agent?
AGENT: *(ernst, grijpt Jan meteen vast)* Hoezo? Wat heb je dan misdaan, Jan?
JAN: Ik heb iemand keihard een dreun verkocht! ...Bammes!
AGENT: Nee toch...?! *(pakt handboeien)* Dan moet ik je gevangen nemen Jan, want je mag geen andere mensen slaan... Dat is fout, stout en heel dom! *(begint handboeien om te doen)*
KATRIJN: Agent, wat doet u nou?
JAN: Agent, luister...
AGENT: Nee, Jan. Als jij iemand in elkaar slaat, dan moet je met me mee... Vet domme actie, Jan...
JAN: Agent, u begrijpt het verkeerd! Ik zei toch niet dat ik iemand ánders een dreun heb verkocht...
AGENT: Ja, zoiets zei je wel...
JAN: Nee, ik heb mezélf pijn gedaan...
AGENT: Tja, ...dat is dan nóg dommer... ..Maar ja, dan hoeft je inderdaad niet naar de cel... Dacht ik het niet! ...Ik dacht het al... *(bergt handboeien weer op)*
KATRIJN: Wilt u een kopje koffie voor de schrik, agent?
AGENT: Nou, ik ben niet degene die is geschrokken, denk ik... Maar een bakkie leut gaat er altijd in, Katrijn... *(Katrijn naar binnen)* ...Zo Jan, en wat ben je hier aan het repareren?
JAN: Niks, agent...
AGENT: Maar ik zie toch duidelijk...
JAN: Ik maak een muizenval, agent...
AGENT: Dacht ik het niet! ...Ik dacht het al... Hebben jullie soms last van muizen?
JAN: Waarom denkt u dat ik een muizenval maak, agent?
AGENT: Goede vraag! ...Goede vraag, Jan... Eh... O, ik snap het! Dacht ik het niet! ...Ik dacht het al... ...Lukt het een beetje, Jan? ...Goh, het is wel een grote, zeg... Er kunnen er geloof ik wel twee in... *(Katrijn op, met blad met koffie en koek)* ...Aha! Mmmm. Koffie met een koekje... Fijn, Katrijn! Dank je wel!
KATRIJN: Ik heb speciaal voor u een nieuwe pak koekjes opengemaakt. Laat het u goed smaken! ...Maar ik ga nu binnen verder ons huis schoonmaken. Morgen is de grote dag. Dag! *(Katrijn weer naar binnen, muis komt van links op, ziet agent en Jan, schrikt en verstopt zich achter de boom links, kijkt met argusogen naar de muizenval, maar ook naar de koektrommel)*
AGENT: Dag, Katrijn... *(tegen Jan)* Stottert ze een beetje van de opwindings? *(agent gaat zitten op het bankje, zet de koektrommel zo neer, dat muis er bijna bij kan)* ...Morgen is de grote dag, Jan?
JAN: Jazeker, want dan zijn Katrijn en ik samen 25 jaar getrouwd. Misschien is ze daardoor een beetje gespannen...
AGENT: Aha! ...Dacht ik het niet! ...Vet gaaf! ...Ik dacht het al!

JAN: Of het is van die muis... Zeg, wat kwam u eigenlijk doen, agent?
AGENT: Dat zal ik je vertellen, Jan... *(eet lekker van zijn koekje en drinkt op z'n gemak koffie, Jan staat af te wachten)* ...Of liever, ik moet je wat vragen. Heb jij hier misschien een man en een vrouw gezien?
JAN: Ja, agent.
AGENT: Dacht ik het niet! ...Ik dacht het al! Mooi, Jan. Heel mooi! Enne...
...Klopt het dat het een man was zonder snor en een vrouw met kort zwart haar?
(intussen weet de muis een koekje uit de doos te pikken, en eet die achter de boom op)
JAN: Nee, agent.
AGENT: Dat is dan niet zo mooi, Jan... Want die zoeken we... Ze worden gezocht wegens oplichting...
JAN: Oplichting? ...Is dat zoiets als Sint Maarten, met allemaal lampjes?
AGENT: Nee, Jan. Oplichting is: dan belazer je mensen, dan neem je ze in de maling, dan hou je ze voor de gek, je neemt ze in het ootje...
JAN: Dat allemaal?
AGENT: Ja, Jan...
JAN: Goh... Maar nee, wij hebben die hier niet gezien, agent. *(agent gooit laatste slok naar binnen en heeft nu het koekje op)*
AGENT: Goed. Dan zit mijn taak er hier weer op, voor dit moment. Ik wens je veel succes met je muizenval, Jan. Ik hoop dat je de boef vangt.
JAN: U ook, agent! *(agent af; Jan neemt het blad met de koekjes en koffiekopje mee naar binnen; muis komt tevoorschijn, bekijkt de muizenval, pakt een stuk hout en zaagt het doormidden)*

Einde eerste deel. Het gehele stuk is vrijblijvend opvraagbaar bij Makoenders, zie www.makoenders.nl.